

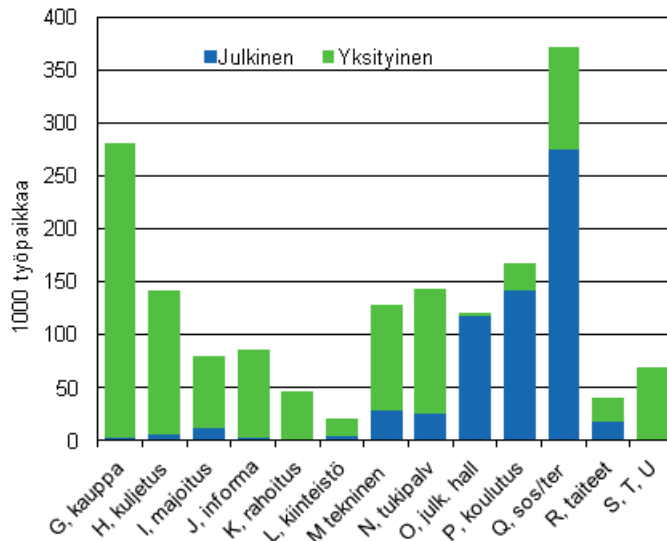
Työssäkäynti 2010

Toimiala, työnantajasektori ja työpaikat

Työpaikoista 73 prosenttia palvelualoilla

Palvelualojen osuus kaikista työpaikoista oli 72,9 prosenttia vuonna 2010. Osuus pysyi samalla tasolla verrattuna vuodentakaisiin tietoihin. Alkutuotannon, eli maa-, metsä- ja kalatalouden, työpaikkojen osuus oli 3,7 prosenttia. Palvelualalla työskentelevistä 37,3 prosentin työnantaja kuului julkiselle sektorille (kunta, valtio). Palvelualoilla työskentelevien keski-ikä oli 42 vuotta. Korkein keski-ikä, 46 vuotta, oli kiinteistöalan toiminnassa.

Palvelualan työpaikat työnantajasektorin mukaan 2010 (1 000 työpaikkaa)

Palvelualan työllistävyys julkisella ja yksityisellä sektorilla

Palvelualan työpaikkojen osuus kaikista työpaikoista on noussut vuosien 2001–2010 aikana 5,6 prosenttiyksikköä eli 67,3 prosentista 72,9 prosenttiin. Vuonna 2010 palvelutoimialoilla työskenteli yhteensä noin 1,7 miljoonaa henkilöä, joista 37,3 prosenttia toimi julkisella sektorilla eli kunnan tai valtion palveluksessa.

Palvelualoista työpaikkojen lukumäärällä mitattuna työllistävin, 371 000 työllistä, oli terveys- ja sosiaalipalvelujen toimiala, jolla oli 91 000 henkilöä enemmän kuin toiseksi suurimman

palvelutoimialaluokan eli tukku- ja vähittäiskaupan alalla. Terveys- ja sosiaalipalvelujen toimialan henkilöstömäärä kasvoi vuoteen 2009 verrattuna 1,5 prosentilla.

Teollisuudessa (C) työskenteli 336 000 henkilöä eli noin 35 000 työllistä vähemmän kuin terveys- ja sosiaalipalveluissa. Kun jätetään huomioimatta toimiala “julkinen hallinto ja maanpuolustus”, niin suurin osuus palvelualojen toiminnoista tuotettiin julkisella sektorilla koulutuksessa (85,1 prosenttia) sekä terveys- ja sosiaalipalveluissa (74,1 prosenttia).

Toimialojen välillä eroja ikä- ja sukupuolirakenteessa

Kaikilla palvelutoimialoilla työskentelevistä 40,0 prosenttia oli miehiä. Työllistävimmistä palvelualoista naisvaltaisimmat olivat terveys- ja sosiaalipalvelut, joissa naisten osuus oli 88,4 prosenttia sekä majoitus- ja ravitsemustoiminta (72,1 prosenttia). Miesten osuus oli suurin kuljetuksen ja varastoinnin toimialalla (77,6 prosenttia) sekä informaation ja viestinnän toimialalla (64,0 prosenttia).

Työllistävimmistä toimialoista suhteellisesti eniten alle 30-vuotiaita työskenteli majoitus- ja ravitsemustoiminnassa, jossa heidän osuutensa oli 36,4 prosenttia. Hallinto- ja tukipalveluissa nuorimman ikäluokan osuus oli 37,5 prosenttia. Kiinteistöalan toiminnassa 55 vuotta täyttäneiden osuus oli korkein eli 45,5 prosenttia, ja toimialalla oli myös palvelualojen korkein keski-ikä eli 46 vuotta. Informaatio- ja viestintäalalla 55 vuotta täyttäneiden osuus oli alhaisin (21,9 prosenttia) kaikista toimialalla työskentelevistä.

Lähestulkoon kaikilla palvelutoimialoilla julkisen sektorin työllisten keski-ikä oli muutamia vuosia korkeampi kuin yksityissektorilla samalla toimialalla työskentelevien. Majoitus- ja ravitsemustoiminnassa ero oli jopa 11 vuotta. Kaikkien palvelutoimialojen osalta ero keski-ässä oli viisi vuotta: yksityisellä sektorilla keski-ikä oli 40 vuotta ja julkisella sektorilla 45 vuotta.

Tunnuslukuja elinkeinorakenteesta maakunnittain

Maakunnittain tarkasteltuna palveluiden osuus elinkeinoista oli suurin Uudellamaalla (81,5 prosenttia), Ahvenanmaalla (81,0 prosenttia) ja Lapissa (72,7 prosenttia). Alkutuotantovaltaisimmat maakunnat olivat Etelä-Pohjanmaa ja Keski-Pohjanmaa, joissa maa- ja metsätalouden sekä kalatalouden työpaikkojen osuus oli 9,5 ja 9,2 prosenttia kaikista työpaikoista. Jalostuksen toimialojen osuus työpaikoista oli korkein Satakunnassa (30,6 prosenttia) ja Pohjanmaalla (29,9 prosenttia).

Koko maassa palvelualojen työpaikoista yhteensä 37,3 prosenttia toimi julkisella sektorilla (kunta, valtio). Julkisen sektorin osuus palveluista oli suurin Pohjois-Karjalassa (47,6 prosenttia) ja Lapissa (46,2 prosenttia). Julkisen sektorin osuus palveluista oli alhaisin Uudellamaalla (29,6 prosenttia).

Julkisen ja yksityisen sektorin osuuksista eniten yhteiskunnallista keskustelua on herättänyt terveyspalveluiden yksityistäminen. Julkisten terveys- ja sosiaalipalveluiden osuus kaikista toimialan työpaikoista oli vuonna 2010 suurin Ahvenanmaalla (90,5 prosenttia), Pohjanmaalla (82,2 prosenttia) sekä Etelä-Pohjanmaalla (80,0 prosenttia).

Uudellamaalla tuotettiin yksityisellä sektorilla 30,5 prosenttia terveys- ja sosiaalipalveluista. Kymenlaaksossa yksityisen sektorin osuus oli maakunnista toiseksi suurin (28,8 prosenttia). Koko maassa yksityisen puolen osuus terveys- ja sosiaalipalveluista oli 25,9 prosenttia.

Sisällys

Taulukot

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Työpaikat toimialoittain sekä ikäryhmien ja miesten osuudet (%) 2010	4
Laatuseloste: työssäkäyntitilasto.....	5

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Työpaikat toimialoittain sekä ikäryhmien ja miesten osuudet (%) 2010

Toimialat	Työpaikat	Ikäryhmät (%)					Miesten osuus (%)
		18-29	30-39	40-49	50-59	60+	
Yhteensä	2 325 679	20,5	22,5	25,5	24,2	7,4	49,9
Alkutuotanto A Maatalous, metsätalous ja kalatalous	85 030	12,1	15,6	28,0	31,9	12,4	69,6
Jalostus B-F	514 943	18,3	23,8	27,0	24,5	6,4	79,2
B Kaivostoiminta ja louhinta	5 219	22,6	21,5	23,7	24,4	7,8	88,4
C Teollisuus	335 966	16,3	25,5	27,7	24,6	5,9	73,7
D Sähkö-, kaasu- ja lämpöhuolto, jäähdytysliiketoiminta	12 610	13,7	18,9	25,1	31,3	11,0	74,2
E Vesihuolto, viemäri- ja jätevesihuolto, jätehuolto ja muu ympäristön puhtaanapito	10 097	17,5	21,8	26,4	25,8	8,5	82,9
F Rakentaminen	151 051	22,9	20,7	26,0	23,5	6,9	91,5
Palvelut G-U	1 695 393	21,6	22,4	24,9	23,7	7,4	40,0
G Tukku- ja vähittäiskauppa; moottoriajoneuvojen ja moottoripyörien korjaus	280 062	29,8	23,0	23,5	18,0	5,7	48,6
H Kuljetus ja varastointi	141 248	21,0	20,7	25,7	24,7	7,9	77,6
I Majoitus- ja ravitsemistoiminta	80 071	36,4	20,6	20,9	17,0	5,1	27,9
J Informaatio ja viestintä	85 986	17,2	35,2	25,7	17,7	4,2	64,0
K Rahoitus- ja vakuutustoiminta	46 663	17,4	21,7	26,6	27,7	6,7	32,9
L Kiinteistöalan toiminta	20 812	12,7	15,2	26,7	31,6	13,9	52,5
M Ammatillinen, tieteellinen ja tekninen toiminta	127 953	17,7	25,3	24,9	23,6	8,4	55,2
N Hallinto- ja tukipalvelutoiminta	143 527	37,5	18,6	19,2	18,9	5,9	46,4
O Julkinen hallinto ja maanpuolustus; pakollinen sosiaalivakuutus	121 141	11,4	21,3	28,4	29,2	9,7	43,9
P Koulutus	166 803	13,1	24,5	27,9	26,1	8,4	33,6
Q Terveys- ja sosiaalipalvelut	370 875	16,2	20,9	26,1	28,7	8,0	11,6
R Taiteet, viihde ja virkistys	40 881	29,4	21,9	21,7	19,5	7,5	44,3
S Muu palvelutoiminta	68 719	19,1	19,8	25,3	25,4	10,4	29,5
T Kotitalouksien toiminta työnantajina; kotitalouksien eriyttämätön toiminta tavaroiden ja palvelujen tuottamiseksi omaan käyttöön	205	47,3	14,6	16,6	16,1	5,4	14,6
U Kansainvälisten organisaatioiden ja toimielinten toiminta	447	13,6	28,0	28,2	22,1	8,1	39,6
X Toimiala tuntematon	30 313	21,6	21,4	21,9	24,0	11,1	49,8

Laatuseloste: työssäkäyntitilasto

Relevanssi

Työssäkäyntitilastossa tuotetaan keskeiset työssäkäyntiä koskevat tiedot vuosittain. Ennen vastaavia tietoja voitiin tuottaa ainoastaan väestölaskentavuosina. Työssäkäyntitilaston perusjoukko ja määrittelyt ovat pysyneet suunnilleen samana vuodesta 1987 lähtien. Vuodesta 1993 lähtien on tuotettu myös ennakkotietoja työssäkäynnistä.

Tuotettavia tietoja ovat muun muassa väestön pääasiallinen toiminta, elinkeinonjakauma, ammattiasema, työpaikkojen lukumäärä, työpaikan sijainti, väestön ja työvoiman koulutus- ja tulotiedot. Tietoja voidaan tuottaa kaikilla hallinnollisilla aluejaoilla ja koordinaattipohjaisilla aluejaoilla (esimerkiksi postinumeroalueet, karttaruudut, kuntien osa-alueet).

Tilaston viiteajankohta on vuoden viimeinen viikko, mutta tilasto sisältää myös kertymätietoja tilastovuoden ajalta (esim. tulotiedot, työ- ja työttömyyskuukaudet). Vuosilta 1990, 1993, 1995 ja 2000 on saatavissa tietoja ammatista ja sosioekonomisesta asemasta. Tiedot ammatista ja sosioekonomisesta asemasta on tuotettu vuosittain vuodesta 2004 lähtien.

Vuodesta 1993 lähtien työssäkäynnistä on tuotettu myös ennakkotietoja. Ennakkotietoja käytettäessä on kuitenkin otettava huomioon, että aineistojen keskeneräisyydestä johtuen ennakkotietojen mukaiset työllisten määrät poikkesivat vuoteen 2005 saakka lopullisista luvuista ± 1 prosenttia koko maan tasolla. Tällä hetkellä vaihtelu on 0,2–0,3 prosenttia. Kunnittain vaihtelu voi olla suurempaakin.

Menetelmäkuvaus

Työssäkäyntitilasto on kokonaisaineisto. Kunkin vuoden tilasto kattaa kaikki kyseisen vuoden viimeisenä päivänä Suomessa vakinaisesti asuvat henkilöt. Tilaston lähdeaineistoina käytetään lähinnä hallinnollisia rekistereitä ja muita rekisteripohjaisia tietoaaineistoja. Tilaston laatu onkin siten suoraan riippuvainen lähdeaineistojen laadusta. Suoraa tiedonkeruuta tapahtuu vain toimipaikkatietojen määrittämisessä monitoimipaikkaisten yritysten ja kuntien toimintayksiköiden palveluksessa oleville.

Yhteensä lopullisen työssäkäyntitilaston tilastotiedoston valmistumisessa käytetään noin 40 eri rekisterin tai tietoaaineiston tietoja. Keskeisimpiä näistä ovat:

- väestötietojärjestelmä (Väestörekisterikeskus)
- verotuksen eri aineistot
- yksityisen sektorin erilaiset työ- ja palvelussuhderekisterit
- valtion- ja kuntien palvelussuhderekisterit
- työministeriön työnhakijarekisteri
- Kansaneläkelaitoksen ja Eläketurvakeskuksen eläkerekisterit
- eri opiskelijarekisterit
- pääesikunnan varusmiesrekisteri
- Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisteri ja julkisyhteisöjen rekisteri
- Tilastokeskuksen tutkintorekisteri

Rekistereiden lisäksi tehdään joitakin lomakekyselyitä:

- tiedustelu monitoimipaikkaisissa yrityksissä työskentelevien toimipaikoista
- kuntien toimintayksiköiden ja niiden monitoimipaikkaisuuden tiedustelu
- tiedustelu kunnan monitoimipaikkaisissa toimintayksiköissä työskentelevien toimipaikoista

Keskeistä järjestelmässä on se, että rekistereiden tunnusjärjestelmät ovat niin hyvät, että eri tietojen yhdisteleminen on mahdollista. Rekisterit voivat sisältää päällekkäistä tietoa, osin myös ristiriitaista tietoa. Olennaista on, että rekisterit täydentävät toisiaan ja päällekkäisyys toisaalta varmistaa sen, että järjestelmä ei ole niin haavoittuva; jos esim. työeläkejärjestelmästä ei saada tietoa työsuhteesta, voidaan tieto henkilön työllisyydestä päätellä verotuksen tietojen kautta.

Useat tiedot työssäkäyntitilastoon voidaan saada suoraan jostakin rekisteristä niitä juurikaan muuttamatta tai muokkaamatta. Tällaisia tietoja ovat esim. henkilön demografiset tiedot tai tulo- ja varallisuustiedot. Monia tietoja tuotetaan myös ns. rekisteriestimointimenetelmällä, jossa käyttämällä hyväksi samanaikaisesti useita rekisteriaineistoja määritellään jokaiselle henkilölle kunkin muuttujan arvo. Esimerkkinä tällaisesta muuttujasta on henkilön pääasiallinen toiminta. Sen päättelyssä tarvitaan tietoja henkilön iästä, työsuhteista, työttömyydestä, opiskelusta, eläkkeen saamisesta jne. Päättelysäännöt on muodostettu siten, että ne tuottavat mahdollisimman lähelle lomakepohjaisesti kerättyjen tietojen mukaisia tietoja. Päättelysääntöjen muodostamisessa on apuna käytetty aikaisempien väestölaskentojen tietoja ja rekisteritietoja samalta ajankohdalta. Päättelysääntöihin sisältyy myös eri aineistojen priorisointi siinä tapauksessa, kun tiedot ovat ristiriitaisia.

Oikeellisuus ja tarkkuus

Suomessa rekisteripohjaisten tietojen luotettavuutta tutkittiin jo ennen päätöstä rekisteripohjaiseen väestölaskentajärjestelmään siirtymisestä. Vuosien 1980 ja 1985 laskennoissa väestön taloudellista toimintaa ja työssäkäyntiä kuvaavat tiedot kerättiin vielä lomakkeilla, mutta samanaikaisesti oli saatavilla myös rekisteripohjaisia tietoja. Vuoden 1980 väestölaskennassa tehtiin vertailututkimus 20 kunnan osalta ja vuoden 1985 väestölaskennan yhteydessä kaikkien kuntien osalta. Tutkimuksessa verrattiin rekisteripohjaisesti määriteltyä tietoa väestön pääasiallisesta toiminnasta ja ammattiasemasta lomakkeella kerättyyn tietoon. Erot rekisteripohjaisesti ja lomakepohjaisesti tuotettujen tietojen osalta todettiin niin pieniksi, että päätös rekisteripohjaiseen tilastotuotantoon siirtymisestä voitiin tehdä.

Ensimmäisen kokonaan rekisteripohjaisen väestölaskennan yhteydessä vuonna 1990 tehtiin laaja luotettavuustutkimus. Näitä rekisteritilastoja verrattiin otospohjaisen lomaketiedustelun antamiin tietoihin. Oros käsitti noin kaksi prosenttia rakennuksista, asunnoista ja henkilöistä. Luotettavuustutkimus osoitti, kuinka suurella osalla lomaketieto ja rekisteritieto poikkesivat toisistaan, mutta ei lopulta sitä, kumpi tieto on oikea. Esim. usean työn tekijä ilmoittaa lomaketiedustelussa pääasialliseksi työkseen eri toimen kuin mihin rekisteripäättelyssä päädytään. Työssäkäyvä opiskelija tulee määritellyksi rekisteritiedoilla väistämättä työlliseksi, vaikka hän itse jättäisi työnsä kertomatta. Tutkimukset ovat osoittaneet, ettei rekisteripohjaisten ja lomakepohjaisten tietojen ero ole suurempi kuin kahden lomakepohjaisen tiedon välinen ero. Vertailututkimuksia on julkaistu Tilastokeskuksen sarjoissa.

Tärkeimmäksi vuosittaisen rekisteripohjaisen työssäkäyntitilaston laadunvalvontamenetelmäksi on kehittynyt vuosittainen laadunvalvonta, joka perustuu työvoimatutkimuksen käyttöön vertailuaineistona. Myös vuoden 1995 ja 2000 väestölaskennan luotettavuustutkimus perustui työvoimatutkimuksen käyttöön vertailutietona.

Työvoimatutkimuksen käyttö vertailuaineistona toimii kahdella tasolla. Toisaalta seurataan näiden kahden menetelmän tuottamien tulosten tasoa ja toisaalta seurataan, miten hyvin yksikkötasolla menetelmät tuottavat samalla tavoin luokiteltua tietoa. Yksikkötason vertailu tehdään ristiintaulukoimalla työvoimatutkimuksen otosaineiston henkilöiden saman ajankohdan rekisteripohjaiset ja haastatteluun perustuvat tiedot pääasiallisesta toiminnasta ja toimialasta keskenään. Vertailuja on tehty vuodesta 1987 lähtien, jolloin poikkeamat analysoitiin varsin tarkkaan.

Usein poikkeamat ovat selitettävissä rekisterijärjestelmän ja haastattelumenetelmän eroilla eikä aina voida yksikäsitteisesti sanoa, kumpi menetelmä tuottaa oikean tuloksen eli välttämättä haastattelemallakaan saatu tieto ei ole absoluuttisen oikea. Usein todellisuudessa on niin, että henkilö itse tai haastattelija joutuu tekemään saman päätöksen ristiriitaisen informaation tilanteessa, johon rekisterimenetelmässä on laadittu yksikäsitteinen sääntö. Rekisterimenetelmän etuna on tällöin sen loogisuus, kone tekee ratkaisun aina samalla tavalla, kun taas saman informaation omaavat henkilöt voivat päätyä eri lopputulokseen.

Ajantasaisuus

Työssäkäyntitilasto tehdään vuosittain. Työssäkäyntitilaston henkilöperusjoukko kuvaa vuoden viimeisen päivän tilannetta. Tiedot henkilön toiminnasta ja työpaikasta ovat vuoden viimeiseltä viikolta. Tilastossa on myös kertymätietoja koko vuodelta (esim. tulotiedot, työssäolo- ja työttömyyskuukaudet). Ennakkotiedot

valmistuvat noin 12 kuukautta viiteajankohdan jälkeen. Lopullisista tiedoista pääasiallinen toiminta ja ammattiasema valmistuvat noin 16 kuukautta ja loput tiedot noin 22 kuukautta viiteajankohdasta.

Saatavuus

Työssäkäyntitilaston kunnittaiset tiedot työllisistä, työpaikoista ja pääasiallisesta toiminnasta ovat saatavilla Tilastokeskuksen internetsivuilta, maksuttomasta StatFin-tilastopalvelusta. Maksullisessa Väestötilastopalvelussa on eritellympää tietoa, myös kuntien osa-alueittain. Aineistoista tehdään eritysselvityksiä asiakkaan pyynnöstä.

Vuosina 1987–2001 työssäkäyntitilaston tietoja on julkaistu erillisissä työssäkäyntitilaston julkaisuissa. Viimeinen paperimuotoinen julkaisu, Työssäkäyntitilasto 2000–2001, sisältää työssäkäyntitilaston vuoden 2000 lopullisia tietoja ja vuoden 2001 ennakkotietoja.

Vertailukelpoisuus

Työssäkäyntitilaston laatiminen on aloitettu vuodesta 1987. Työssäkäyntitilaston perusjoukko ja määrittelyt ovat pysyneet suunnilleen samana vuodesta 1987 lähtien. Tilastossa käytetyt luokitukset ovat muuttuneet vuosien mittaan. Mm. toimialaluokitus on muuttunut vuosina 1993, 2001 ja 2007 ammattiluokitus vuosina 1995 ja 2010. Luokitusmuutokset vaikuttavat aikaisempien vuosien vertailtavuuteen, sillä täydellisiä avaimia ei kaikkien luokitusten välille voi rakentaa.

Myös muutokset lainsäädännössä vaikuttavat tilastojen vertailtavuuteen. Vuoden 1998 alusta tuli voimaan ns. pätkätyölaki, jolloin myös lyhyet työsuhteet tulivat eläkevakuutuksen piiriin. Tämä lisäsi työllisten määrää jonkin verran.

Vuodesta 2005 työeläkevakuutuksen piiriin kuuluvat 18–68 -vuotiaat, kun aiemmin työeläkevakuuttamisselvollisuus on alkanut jo 14 vuoden iästä lähtien. Tämä näkyy työssäkäyntitilastossa vuodesta 2005 alkaen nuorten työllisyyden vähenemisenä ja opiskelijoiden määrän kasvuna. Alaikäisten työssäkäyntiä ei pystytä rekisteritietojen perusteella luotettavasti tilastoimaan.

Apurahansaaajat vakuutetaan vuoden 2009 alusta lähtien maatalousyrittäjän eläkelain (MYEL) mukaisen lakisääteisen työeläketurvan piiriin, jolloin nämä määritellään yrittäjiksi.

Vuoden 2010 tilastosta lähtien yrittäjien määrittelyssä otetaan huomioon yrittäjätulojen lisäksi myös henkilöverotuksessa palkkatuloihin kuuluva ns. yrittäjäpalkka (YEL-/MYEL-vakuutetun yrittäjän palkka), jota yrittäjänä toimiva voi saada esim. avoimen yhtiön yhtiömiehenä, kommandiittiyhtiön vastuunalaisena yhtiömiehenä ja osakeyhtiön johtavassa asemassa toimivana osakkaana (omistaa yksin tai yhdessä perheenjäsenensä kanssa yli 50 prosenttia osakeyhtiön osakkeista). Jos henkilö toimii vuoden viimeisellä viikolla sekä yrittäjänä että palkansaaajana, henkilö määritellään yrittäjäksi, jos hänen yhteenlasketut yrittäjätulonsa ja yrittäjäpalkkansa ovat suuremmat kuin muut palkkatulot, ja päinvastoin. Yrittäjäpalkan huomioiminen yrittäjien määrittelyssä lisäsi yrittäjien määrää noin 3 300 henkilöllä vuoden 2010 tilastossa.

Ennen vuotta 1987 väestön taloudellista toimintaa kuvaavia kuntatasoisia tietoja on tuotettu lomakepohjaisissa väestölaskennoissa (vuosilta 1950, 1960, 1970, 1975, 1980 ja 1985). Erot rekisteripohjaisesti ja lomakepohjaisesti tuotettujen tietojen välillä ovat osoittautuneet sen verran pieniksi, että vertailtavuutta ajassa voidaan pitää suhteellisen hyvänä muiden kuin em. luokitusmuutosten vuoksi.

Tilastossa käytetyt luokitukset löytyvät Tilastokeskuksen luokitus- ja metatietopalvelujen kotisivuilta sekä painetuista luokituskäsikirjoista.

Yhtenäisyys

Tietoja väestön toiminnasta saadaan myös Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksesta, joka on kuukausittain tehtävä otostutkimus. Tiedot poikkeavat keruutavasta ja työllisten päättelystä johtuen jonkin verran työssäkäyntitilaston tiedoista. Muun muassa työllisten määrä on työvoimatutkimuksessa joitakin prosentteja suurempi.

Työministeriö julkaisee tilastoa työttömien työnhakijoiden määrästä. Työministeriön työnhakijarekisterin tiedot kertovat työttömien työnhakijoiden määrän kuukauden viimeisenä arkipäivänä. Työssäkäyntitilaston tieto työttömyydestä perustuu työministeriön työnhakijarekisterin tietoihin. Siten työssäkäyntitilaston ja työministeriön luvut työttömyydestä ovat suhteellisen lähellä toisiaan.

Lisätietoja

Jaana Huhta   09 1734 2632
Vastaava tilastojohtaja:
Jari Tarkoma
www.tilastokeskus.fi
Lähde: Työssäkäyntitilasto, Tilastokeskus

Asiakaspalaute: www.tilastokeskus.fi/palaute

---

*Tietopalvelu, Tilastokeskus
puh. 09 1734 2220
www.tilastokeskus.fi*

*Julkaisutilaukset, Edita Publishing Oy
puh. 020 450 05
asiakaspalvelu.publishing@edita.fi
www.editapublishing.fi*

*ISSN 1796-0479
= Suomen virallinen tilasto
ISSN 1798-5528 (pdf)*